

[Jacob Sørensen.]

købstæder og forstæder — i hvert fald omkring de store købstæder — går ud på, at man mener, det vil være lettere at skabe en fornuftig byudvikling, når det er én kommune, der står for styret; man har altså med andre ord ikke tilstrækkelig tillid til, at de byudviklingsudvalg, der er nedsat til at varetage disse opgaver, er i stand til at løse dem tilfredsstillende. Det er klart, at hvis købstæderne får de store arealer, som de har udtrykt ønske om at få, så bliver de jo helt enerådende med hensyn til planlægning, for så bliver det inden for den samlede kommune, at al byudvikling skal foregå. Det er det eneste virkelige argument, jeg har set at man har ført frem for sammenslutningen, og det mener jeg ikke er særlig effektivt, for vi har jo netop disse byudviklingsudvalg, som, hvis man vil have dem til det, vil være i stand til at løse problemerne tilfredsstillende.

Med hensyn til sammenlægningen af sognekommuner må jeg udtale tilfredshed med, at man fortsat lader frivillighedsprincippet råde længst muligt. Hvis man kan få sammenlægningerne etableret frivilligt på kommunernes eget initiativ på en sådan måde, at der tages tilstrækkeligt hensyn til helheden, så må det være det bedste. Jeg håber, at den nye kommunalreformkommission vil være i stand til at øve en sådan indflydelse, at det resultat, der kommer ud af sammenlægningerne til sin tid, når det er overstået, vil være tilfredsstillende for alle parter.

Den lovgivning, der her er fremsat forslag til, vil jo blive det første skridt på en lang vej; der vil være en række områder, som skal tages op til behandling bagefter, deriblandt det økonomiske forhold mellem stat og kommune, udligningsforholdene og alt, hvad dertil hører, og det var jo rart at kende noget til det, før vi slutter arbejdet med dette lovforslag.

Jeg kan til slut meddele, at vi fra venstres side er parat til at medvirke positivt til at få lovforslaget hurtigt gennemført. Det er vort standpunkt, at det er nødvendigt, at der bliver truffet foranstaltninger til at modernisere vort administrationsapparat, og dette er som sagt det første skridt.

Det næste lovforslag vil min kollega hr. Jens Chr. Christensen kommentere.

Jens Chr. Christensen: De lovforslag, vi behandler her, er jo som nævnt et resultat af det meget omfattende kommissionsarbejde, som kommunallovskommisionen i ca. 8 år har beskæftiget sig med. Lovforslaget om kommunernes styrelse følger i det store og hele kommissionsbetænkningens flertal. Den strukturændring for kommunerne, der nu er lagt op til, kræver selvfølgelig en ændring af vore styrelseslove. Mens vi tidligere måtte have en lov for landkommunerne og en for købstæderne, kan det hele nu samles i én styrelseslov.

Det siger sig selv, at selv om lovforslaget bygger dels på landkommunalloven, dels på købstadkommunalloven, vil det betyde ændringer for alle kommunetyper. Den største ændring er uden tvivl, at samtlige købstæder uden for hovedstaden fremover skal sortere under amterne. Det hilser vi fra venstres side med tilfredshed. Der er i forslaget ikke taget stilling til de økonomiske forhold. Vi vil gerne understrege, at alene derved, at købstæderne kommer til at høre under amterne, skabes der mulighed for en mere retfærdig beskatning end den nu gældende. Jeg vil dog alligevel gerne sige, at efter min opfattelse ville det have været mere rigtigt, om vi i kommunallovskommisionen havde beskæftiget os noget mere med de økonomiske problemer, sådan at vi kunne have sagt til kommunerne, hvilke økonomiske problemer der melder sig fremover, på hvilken måde det vil foregå kommunerne imellem og stat og kommune imellem. Det har man imidlertid ikke ment, der var tid til i kommunallovskommisionen, i hvert fald ikke på indeværende tidspunkt; men mon ikke det er et af de spørgsmål, vi bliver nødt til at få klarlagt?

Det gør sig jo gældende, at vi nu skal arbejde med større kommuneenheder, de såkaldte primærkommuner, der efter nyordningen kan skabes og i nogle tilfælde allerede er skabt. Jeg skal ikke gå i enkeltheder med paragrafferne, men vil dog nævne ganske enkelte ting.

Det foreslås, at formanden for kommunalbestyrelsen i primærkommunerne fremover skal betegnes som borgmester. Det vil sikkert blive hilst med tilfredshed i de allerfleste landkommuner, ikke mindst i de større bymæssige kommuner, i de kommuner, hvor der mange steder har været en vis modstand